

REGULAR INTERNET ? Ramon Alcoberro.

Les metàfores més conegudes a l'hora de fer estudis sobre l'impacte social d'Internet, l'assimilen a una ciutat (*Telèpolis*) o a un nou país pendent de colonització (*Cibernació*). La pregunta sobre l'estructura i la possible regulació (ètica o jurídica?) d'aquest espai de comunicació, no hauria de passar per al el valor d'aquestes dues metàfores a l'hora d'obrir una reflexió que vagi un xic més enllà de l'enlluernament ingenu sobre les hipotètiques possibilitats llibertàries de la xarxa. En poc més de deu anys Internet ha generat prou anàlisi com per saber que ni tot serà possible (i no només per raons purament tecnològiques), ni tot seria desitjable (i no només per raons morals o per interessos econòmics).

Si Internet s'urbanitza com una ciutat virtual, llavors caldrà recordar que a totes les ciutats hi ha barris alts i barris baixos, avingudes i carrers foscos. Si Internet apareix com un territori a colonitzar, llavors cal no perdre de vista que el primer que hi arribi tindrà dret: "a tota la terra que ell i la seva família puguin llaurar", com deien les antigues lleis del Far-West. Talment com arreu, hi haurà també, per exemple, delictes i negociants sense escrúpols. Però seria bo no oblidar que el "cibercrim" i el "cibersexe" no han estat provocats per Internet, ni potenciats especialment per la xarxa. Com a molt són la forma nova d'antics problemes. La prostitució, per exemple, era "l'ofici més vell del món" molts mils d'anys abans del naixement d'Internet. I, per tant, no hauria d'estranyar que a les llistes de webs més consultades que publiquen els cercadors (a Catalunya és exemplar el "nosaltres.com"), la majoria siguin de contingut sexual. Internet no canvia la naturalesa humana, sinó que fa possibles altres formes d'expressió. Per això, cal no oblidar-ho, mai no serà "el mitjà" únic, sinó un més –molt important– entre d'altres.

Cal ser, però, conscients que Internet obligarà a una nova comprensió del fet cultural. Conceptes com el de "dret d'autor" no tenen sentit a la xarxa, perquè senzillament tots som autors. Això serà terrible per a algunes indústries culturals (disc, llibres) i acabarà amb alguns falsos prestigis. Internet fa trontollar velles formes de saber i deixa, per tant, sense fonament, algunes eines del poder. Això demanarà, òbviament, una regulació jurídica a nivell mundial. Però seria bo que no es fes al marge, ni en contra, dels usuaris d'una xarxa que fins ara s'han (auto) organitzat passablement bé.

Administrador de la web de filosofia alcoberro.info. Professor associat d'Ètica a la Universitat de Girona, consultor a la Universitat Oberta de Catalunya, coordinador del Grup Ètica i empresa a l'Institut de Tecnoètica, Fundació Epson.